

Det er da ikke engang seriøst, når regeringen selv starter med at melde ud, at det her skal finde en solid finansiering. Det har jo ikke noget at gøre med, om DONG og Feriefonden og Hypotekbanken ikke er solide. Nej, men det er engangsindektægter, mens de her smøger og sprit altså er noget, som koster hele tiden, hvert eneste år fra nu af og i al evighed, 1,4 mia. kr. i næste års penge. Det er dét.

Det er uansvarlig økonomisk politik, at man ikke så meget som antyder, hvor pengene skal komme fra. Det nytter altså ikke noget, vil jeg sige til hr. Kristian Jensen. Det er ét stort hul i kassen, og det er en ubetalt regning, og det er jo den, man hellere skulle tage og slå på. Eller også skulle man have presset Dansk Folkeparti til at levere betaling for regningen. Men der var Dansk Folkeparti jo smart nok, for så kan Dansk Folkeparti stå der som hr. Kristian Thulesen Dahl og sige, at jamen de forhindrede det. Men hvor er regeringens ansvarlighed henne, det er det, der er pointen? Det drejer sig om 1,4 mia. kr. Hvis jeg var konservativ, ville jeg virkelig blive bekymret for, hvordan det går med råderummet til skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kan godt forstå, at hr. Jacob Buksti er ophidset. Det ville jeg også være, hvis jeg havde lige så dårlig en sag som hr. Jacob Buksti.

For sandheden er jo, at regeringen altid har retten til at fremsætte sit finanslovsforslag i august måned og derigennem påpege, hvorledes man finansierer de forslag, der er, herunder også forslaget til, hvordan finansieringen for afgiftsnedsettelse skal være i 2004.

Men når hr. Jacob Buksti tager problemstillingen op, må det jo være, fordi hr. Jacob Buksti mener, det er utrolig vigtigt, at vi nu får klarhed over det. Det er jeg så uenig med hr. Jacob Buksti i. Jeg er fuldt ud tryk ved, at regeringen vil fremsætte et fuldt finansieret finanslovsforslag for 2004.

Men når hr. Buksti har den bekymring og ikke kan komme med et eneste forslag til finansiering, er det enten, fordi hr. Jacob Buksti ikke har noget forslag, eller fordi han ikke vil orientere om noget forslag. Jeg går ud fra, at det er, fordi hr. Jacob Buksti ikke har noget forslag, og dermed vil jeg tro, at hr. Jacob Buksti står i samme situation som regeringen: at det er en sag, der bliver taget op, når finansloven for 2004 bliver drøftet.

Regeringen agter at fremsætte et finanslovsforslag i august måned, som jeg er fuldt ud tryk ved vil finansiere også de ændringer i afgiftssystemerne, som vi vedtager her.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning til hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige, at jeg synes, det er en meget ejendommelig debat. Det er et dybt uansvarligt forslag, for deri har hr. Buksti jo ret. Man tager bare af kassen og aner ikke, hvor pengene skal komme fra. Men nu er alle de, der agter at stemme for dette dybt uansvarlige forslag, åbenbart også hr. Buksti selv, så i gang med at diskutere, hvem der egentlig er skyld i, at man har lavet et forslag, som er dybt uansvarligt.

Men jeg må da gå ud fra, at det er tilfældet. Så jeg kan ikke have hørt rigtigt, da jeg hørte hr. Jacob Buksti sige, at Socialdemokratiet så vil stemme for et så uansvarligt forslag. Det må have været en fejl.

Jeg er godt klar over, at regeringen lader pengene fosse, det så vi også tidligere på dagen: 600 mio. kr., der røg uden dækning, og nu 1,4 mia. kr. Det går hurtigt i dag. Men jeg synes ikke, der er helt sammenhæng i argumentationen, når vi ser på Socialdemokratiets holdning.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jeg anerkender hr. Bukstis talent, nemlig oratoriske evner til at være i stand til at provokere hr. Thulesen Dahl først. Det er hr. Thulesen Dahl, der har lavet den bedste handel, man næsten kan forestille sig. Og så lykkedes det heldigvis også at få hr. Kristian Jensen op, for hr. Kristian Jensen har en elendig sag.

Kl. 13.30

Derfor vil jeg godt have, at hr. Buksti besvarer spørgsmålet: Ville Socialdemokratiet i regering have ført en sådan sag igennem på den måde, at man lavede en afgiftsnedsettelse uden at have sikret sig, at et forligsparti sørgede for, at der også var finansiering, hvis forligspartiet var med i denne aftale?

Spørgsmål 2: Er det ikke sådan, at når man er i regering, og når man efterfølgende er i opposition – sommetider er det den modsatte vej – skal man sørge for at mene det samme som regering